

„Vnitřní“ a čas

O „vnitřním“ (resp. nitru, niternosti) můžeme v přesnějším významu a smyslu uvažovat jen za předpokladu, že chápeme, co to je „celek“, tj. že rozumíme rozdíl mezi tím, co náleží k celku a do jeho „rámce“ a co naopak do jeho „okolí“. Ovšem k opravdu náležitému porozumění, co znamená „nitro“ a „niternost“, nutně potřebujeme rovněž náležité porozumění tomu, co je čas a časovost a jaký je jejich vztah k událostnému dění. Starou („zpředměťující“) představu (spíše než pojetí) času jako na jakémkoli skutečném dění nezávislému kontinuu musíme opustit jako značně a v některých případech zcela nevhodný konstrukt; čas je původně naprosto neoddělitelně spjat s událostným děním. A protože události jsou „zrnité“ povahy (jsou to vždy jednotliviny), musíme také čas chápat jako původně zrnitý (tj. jako jednotlivé časové „kousky“, „úseky“ – což jsou ovšem termíny nevhodné, protože evidentně sugerující něco většího, celkovějšího, co je rozkouskováno či rozsekáno).

(Písek, 110117-3.)